

Kelli
van der
Waals

Kelli van der Waals
schrijft twee keer
per week een
column over zaken
die haar opvallen in
het dagelijks leven
en het nieuws

Voor welk Nederland willen onze kinderen nog vechten?

Fascinerend, de oude defensiecampagnes die afgelopen weekend in *Trouw* op een rijtje werden gezet. Vooral die van 1990 bleef me bij: een jonge zwarte vrouw tegen een felgele achtergrond. Ze draagt een glimmend rood jackje, grote oorbellen en een blauwe defensiebare. 'Zet 'm op, scoor een job!' Ze heeft haar wenkbrauwen hoog opgetrokken en trekt een gezicht van 'yeah, cool, kom op dan'. Er staat een verwijzing bij naar de 'banenwinkel van de Koninklijke Landmacht' op Vredenburg 23 in Utrecht.

Gingen jongeren daar dan echt naartoe om een baan te shoppen? Naar binnen met vragen, naar buiten met een toekomstperspectief? Op hetzelfde adres zit nu een koffiezaak met ouderwetse schoolstoeltjes en planten aan de muur, waar je avocadotoast en pancakes kunt bestellen.

Deze week kregen veel zestienjarigen hun dienstplichtbrief, waarin ze werden geïnformeerd over de dienstplicht en de uitgestelde opkomstplicht. Hij is aangescherpt ten opzichte van de vorige jaren. Toen werd het voorbeeld van 'een dreigende oorlog' genoemd, nu luidt de formulering: 'zoals een (naderende) oorlog'. Als ik nadenk over wat er over een paar jaar in zou kunnen staan, tegen de tijd dat mijn zoon hem krijgt – mijn jong, mijn mooie, leuke kind – krijg ik een wee gevoel in mijn maag.

Trouw sprak een van de reclamemannen achter de nieuwste wervingcampagne. Die constateerde dat ouders het – nogal wiesde – enger vinden worden dat hun kind voor het leger kiest als de dreiging toeneemt. Wat de reclameman daarop zegt: "Is het niet heel fijn dat je kind weet wat er moet gebeuren als het crisis is. Dat hij of zij niet in paniek raakt." Nou, als dat niet opweegt tegen

**Tolerant kun je
ons met goed
fatsoen niet
meer noemen,
daarvoor is de
PVV te groot**

verloren ledematen, PTSS en de dood.

We leven in Nederland al heel lang in veiligheid, wordt in de discussie over defensiewerving en dienstplicht steeds gezegd. Het zou ons minder 'patriottisch' maken. Maar wat dacht je van het individualisme dat in die veilige periode in ons is geramd? Dat van Nederland een land maakte waar je alles zelf mag, maar ook alles zelf moet: mantelzorgen, je eigen sociale zekerheid regelen. Een land waar de voorzieningen zijn uitgekleeft en taken van de overheid naar de burgers zijn verschoven – die we overigens meer als consument, dan als burger hebben opgevoed.

Welke redenen moeten we de kinderen van nu voorhouden om voor Nederland te vechten? De bio-courgettes in de Appie? Het sinterklaasfeest? Tolerant kun je ons met goed fatsoen niet meer noemen, daarvoor is de PVV te groot. Een innovatie- of onderwijsland ook niet, dat wordt *as we speak* kapotgemaakt. Hoezo zouden ze komen opdagen voor een regering die het vertikt ze te beschermen tegen de grootste dreiging van hun tijd: klimaatverandering.

Na veertien jaar Rutte is deelname aan de krijgsmacht hooguit nog te verkopen als een carrière, een weg omhoog in de wereld, in je eigen belang. Zet 'm op, scoor een job!

Of citeer uit WWIII van Abel & Sef:

Hooggeachte leiders, hierbij neem ik akte van uw brief

Maar ik kom niet naar de oorlog

Ik heb redenen, wel drie

Ik ben ontoerekeningsvatbaar en heb pijn aan mijn knie

Plus heb gecheckt in mijn agenda en precies dan kan ik niet